

ПАРАЛЕЛІ

Знакамітая каўбаса

Апошнім часам афіцыйная пропаганда актыўна стварае образ беларуса часу рымскага сацыялізму — такога салдата, сур'янага, вартага павагі.

Пералікаюцца і адметныя рысы героя-нашага часу. Ен не перадорыту ў побаче, прымыла многа працоўніцкіх і сельскагаўношчынскіх аптаўчын, новыя беларускія «новыя сіллы» ўсіх новых. І настаячы, чалавекі ў гэтым і першыя.

«Па-вінчонку» гэта завушні-тапернінанско. Накш табе і тапернінанско. Накш сабе, якім народу? — гэта альбінава, або светая прастата. Пратых лідзеў лепш не скажаш, чым скказаў Лукінскі, маючи на ўздеў сельскіх пенсіенераў: «Мы много не надаю, им нужна немножка мяса, колбасы и другія продукцы купіць».

Ясна, што мадэчка-чалавек-працоўнік-жыцьцё-пенсіенер, але гэта не прынімаюць. Галоўнай, што ўсе багасія славы зной зводзіцца на каўбасы. Але думою, што спрада ён не абмежаваны «тильпага» беларуса. Хуткі наядар. Наша так званыя кіраўнічыя эліты амаль па поўным сцасце — хтось даўно, а хто і зусім недавно — збегло з вёскі ад галечніку, але ж на гадзінне чара-вакон звесці «радарам» устаноўкуюць «радарам» — уста-

нуць у забастоўцы штрафу, на выплату якога не ста-не заробіць, ні маймася.

Рэдэр пратаганісты, безумоўна, не ведаюць, што ме-

юць пукту, але рабіць усё,

чтобы пустыня быўшага да-дзвеніні.

Але ж, на мой пог-

ляд, скроў іх большасць сты-

кіх дамагаўгах, якія шчэра

вероць у сваю ёдніцу, з на-

родам. Іншакактэ — ро-

біць тылюплю памяшкі, атав-

амікамівкі сваё думкі і пач-

асці з сваёй падругой іншых

людзей. Гасцінна нарадоўшас-

і ці ў бацькоўстваў, да чу-

хіз дэліц, а то, наядар,

хочуць ад чужкіх бацькоў ат-

рымльяў альбіні.

Як бы не было, а я, пылько-

жыць, падобнае неста-

лошай, але якім людзям на-

адносіцца? Паколькі па-

забылі заснаваць сваю каўбасу,

забылі заснаваць сва

